

— Scumpulă meă amică, îi dîsse secretarulă, sunt la dispozițiunea dumitale; bine-voiesce numai a aștepta pînă voiă termina que am de făcut. Sedî, rogu-te; vomă merge împreună a casă la mine, îndată que voiă fi liberă. Credă quă ai nevoie de repausă, quăci drumulă que ai făcut este lungă.»

Riemann ședă pe ună scaună, și așteptă cu paciënță pînă quând secretarulă își termină lucrulă. Ellă avă ocasiunea de a bine-cuvēnta întēmplarea que-lă făcusse să lege cunnoscință cu ună omă atătă de bine-voitoră qua Albrecht. Quată diferință între conduita aquestui demnă june, și a quelor-l-alti impiegați ai cancellariei!

Ómenii quară doriă cu impaciēnță să aibă ună respunsă, și quară cu ună singură cuvēntă ar fi putut remāné mulțumiți, așteptă ore întregi. Daqua mai stăruiă în întrebările lor, eră respinși cu quea mai insultătoare brutalitate. Alții, pe quară puçina lor cunnoscință de formalități îi făcē să se adreseze, din erróre, la vre-unulă din impiegați unde lucră Albrecht, nu piimiă nici ună respunsă: A- quella quare priimiă hărtiele lor, în locă de a le înapoia cu politeță, li le aruncă în față cu imperțință. Unii din impiegați, jună descreerați, luă în risă pe quei quară se adressă la dēnșii. Albrecht eră tot-d'a-una seriosă, ânsă affabilă; ellă se ar-